เกี่ยวกับระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาว

สังคมร่วมกันดูแลผู้สูงอายุเพื่อลดความกังวลในยามชรา

ระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาวเริ่มขึ้นในปี 2000 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สังคมโดยรวมช่วยกันดูแลผู้สูงอายุ โดยมีที่มาจากการที่ญี่ปุ่นกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุ การเพิ่มขึ้นของครอบครัวเดี่ยว ปัญหาการต้องลาออกจากงานเพื่อดูแลผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุในครอบครัว เป็นต้น ปัจจุบันระบบนี้ได้กลายเป็นระบบช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลและมีผู้ใช้ระบบประกันนี้ราว 6,900,000 คน

ผู้ที่จะเข้าระบบประกันนี้ต้องมีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป สำหรับผู้ที่อายุ 40-64 ปีเป็นวัยที่มีความเป็นไปได้สูงที่ผู้ประกันตนจะเจ็บป่วยเนื่องจากอายุที่เพิ่มมากขึ้นและต้องการการดูแล นอกจากนั้นยังเป็นช่วงที่มีความเป็นไปได้มากที่บิดามารดาของผู้ประกันย่างเข้าสู่วัยชราและต้องการการดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้สังคมโดยรวมสนับสนุนการดูแลผู้สูงอายุซึ่งเป็นสาเหตุของความกังวลในวัยชรา ทุกคนที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปจึงต้องชำระเบี้ยประกัน

ผู้เข้าร่วมในระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาว (ผู้ประกันตน)

ผู้ประกันตนในระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาวแบ่งเป็นผู้ประกันตนที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป (ผู้ประกันตนประเภทที่ 1) และผู้ประกันตนที่มีอายุ 40-64 ปี (ผู้ประกันตนประเภทที่ 2) ผู้ประกันตนประเภทที่ 1 สามารถใช้บริการการดูแลได้หากได้รับการรับรองความจำเป็นต้องได้รับการดูแล หรือได้รับการรับรองความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ส่วนผู้ประกันตนประเภทที่ 2 สามารถใช้บริการการดูแลได้หากได้รับการรับรองความจำเป็นต้องได้รับการดูแล (การช่วยเหลือ) ในกรณีที่มีสาเหตุมาจากความเจ็บป่วยเนื่องจากอายุที่เพิ่มมากขึ้น (*เฉพาะโรคที่กำหนด)

	ú‰Â˚ÿÙŠÍÙ65 Ú˙ÏÒÙ (ú‰ÂŸ˙ŸÙÙÙŸ˝ÍÙÙŸ)	ú‰Â˚ÿ˝40-64 Ú˙ (ú‰ÂŸ˙ŸÙÙÙŸ˝ÍÙÙŸ2)
ú‰ÂŸ˙ŸÙÙÙ	ú‰ÂŸ˙ÿÙŠÍÙ65 Ú˙ÏÒÙ	ú‰ÂŸ˙ŸÙÙÙŸ˝ÍÙÙŸ˙ÿ˝ú˚ÿÙ˚ÿ˝

ผู้ดำเนินงานประกันการเจ็บป่วยระยะยาว (ผู้รับประกัน) กับการเงิน

ผู้รับประกันของประกันการเจ็บป่วยระยะยาวคือหน่วยงานในพื้นที่และพื้นที่พิเศษ (สหภาพภูมิภาค ในกรณีที่มีการจัดตั้งสหภาพในภูมิภาค) ผู้รับประกันของประกันการเจ็บป่วยระยะยาวจะชำระค่าใช้จ่ายสำหรับบริการในการดูแลผู้ป่วย 70-90% พร้อมกับเรียกเก็บค่าประกันจากผู้ประกันตนประเภทที่ 1 และบริหารงานด้านการเงินของประกันการเจ็บป่วยระยะยาว โดย 50% เป็นเงินจากภาครัฐและอีก 50% เป็นเงินจากค่าประกัน (ปัจจุบันได้รับจากผู้ประกันตนประเภทที่ 1: 23%, ผู้ประกันตนประเภทที่ 2: 27%)

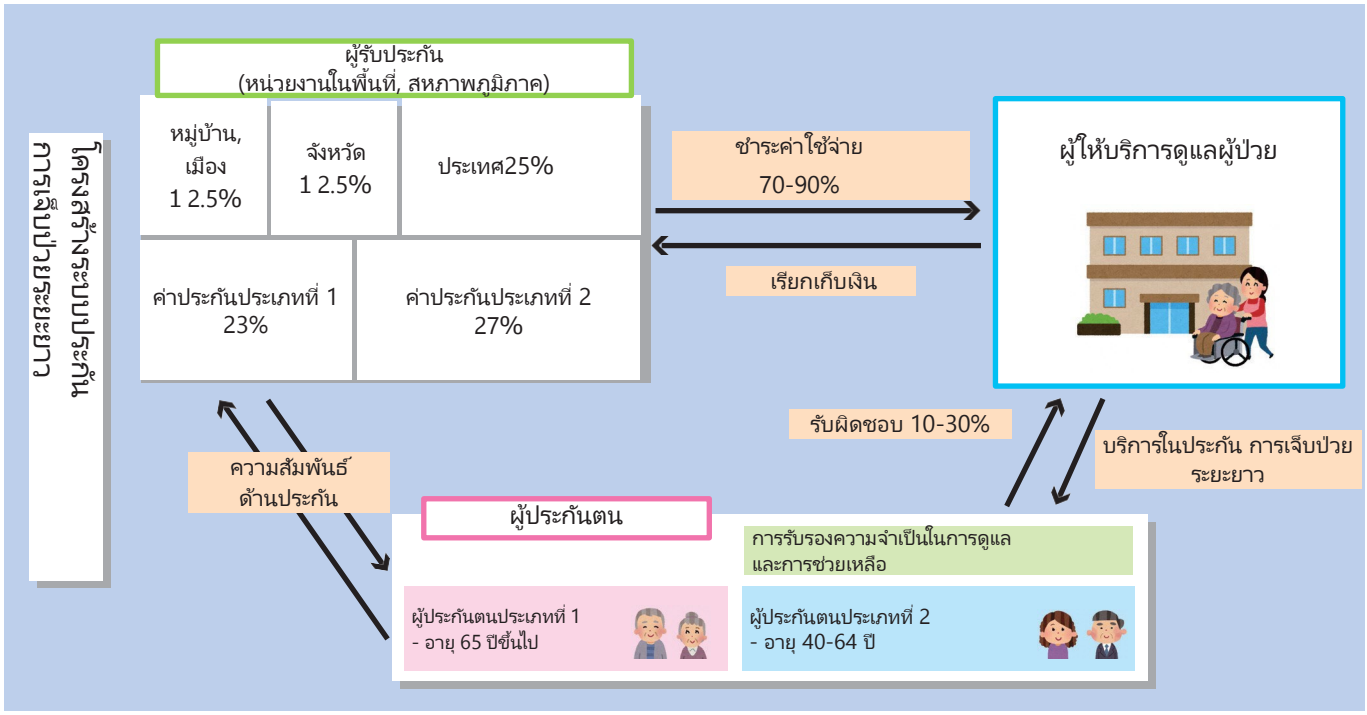

เกี่ยวกับบริการดูแลผู้ป่วยหลักๆ ที่สามารถรับบริการได้

(กรุณาสอบถามรายละเอียดจากศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ที่ท่านอาศัยอยู่)

บริการที่รับบริการที่บ้าน	บริการดูแลช่วยเหลือที่บ้าน	บริการที่เจ้าหน้าที่ที่มาดูแลช่วยเหลือที่บ้าน (โฮมเฮลเปอร์) จะดูแลช่วยเหลือในการอาบน้ำ ขับถ่าย รับประทานอาหาร และอื่นๆ รวมถึงการทำอาหาร ซักเสื้อผ้า ทำความสะอาด ฯลฯ	บริการแบบเข้าพัก	บริการดูแลการใช้ชีวิตแบบเข้าพักระยะสั้น (ชอร์ตสเตย์)	บริการที่สามารถเข้าพักระยะสั้นที่ศูนย์เพื่อรับการช่วยเหลือในการรับประทานอาหาร การอาบน้ำ และอื่นๆ รวมถึงการฝึกฝนร่างกายเพื่อคงไว้หรือปรับปรุงการทำงานของร่างกายและจิตใจ อันเป็นการแบ่งเบาภาระในการดูแลให้กับครอบครัว
	บริการดูแลและพยาบาลที่บ้าน	บริการที่พยาบาลหรือเจ้าหน้าที่อื่นๆ ให้การดูแลด้านความสะอาด การขับถ่าย และอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงให้การรักษาที่จำเป็นตามคำสั่งของแพทย์ เพื่อให้ผู้ประกันตนสามารถพักฟื้นร่างกายที่บ้านได้	บริการแบบอยู่อาศัย	บริการดูแลการใช้ชีวิตของผู้อยู่อาศัยในศูนย์แบบเฉพาะ	ผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยในบ้านพักคนชราแบบเสียค่าบริการหรืออื่นๆ สามารถรับบริการช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันและบริการดูแลผู้ป่วยได้
	บริการให้ยืมอุปกรณ์ช่วยเหลือในการดำเนินชีวิต	บริการที่ผู้ประกันตนสามารถเช่าอุปกรณ์ช่วยเหลือในการดำเนินชีวิตหรือในการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ เช่น รถเข็น เตียง	บริการศูนย์ต่างๆ	บ้านพักคนชราแบบพิเศษ	ผู้ที่ต้องมีการดูแลตลอดเวลาและมีความยากลำบากในการให้การดูแลที่บ้านสามารถเข้าอยู่ในศูนย์ได้ โดยจะให้บริการแบบรวมร่วมกับการดูแลเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร อาบน้ำ ขับถ่าย ฯลฯ (* โดยพื้นฐานสำหรับผู้มีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลระดับ 3 เท่านั้น)
				สถานดูแลและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุ	เป็นสถานที่สำหรับผู้ที่ต้องการการสนับสนุนเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตที่บ้านได้ โดยจะให้บริการทางการแพทย์ที่จำเป็น เช่น การพยาบาล การดูแลผู้ป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมถึงการดูแลในชีวิตประจำวัน
บริการใช้สถานที่ต่างๆ แบบเช้าไปเย็นกลับ	บริการดูแลที่ศูนย์ดูแล (เดย์เซอร์วิส)	ให้บริการช่วยเหลือแบบเช้าไปเย็นกลับ เกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การอาบน้ำ และอื่นๆ รวมถึงการฝึกฝนร่างกายเพื่อคงไว้หรือปรับปรุงการทำงานของร่างกายและจิตใจ พัฒนาการทำงานของช่องปาก	การดูแลที่บ้านแบบหลากหลายการทำงานในขนาดเล็ก		บริการช่วยเหลือด้านการใช้ชีวิตประจำวันและการฝึกฝนการทำงานของร่างกายที่ให้บริการที่ศูนย์แบบเช้าไปเย็นกลับเป็นหลัก และผู้ใช้สามารถเลือกใช้บริการร่วมแบบไปดูแลที่บ้านหรือการเข้าพักในระยะสั้น
	บริการฟื้นฟูร่างกายที่ศูนย์ดูแล (เดย์แคร์)	นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักบำบัดการพูดจะจัดกิจกรรมการฟื้นฟูร่างกายที่ศูนย์หรือโรงพยาบาลเพื่อให้สามารถใช้ชีวิตประจำวันด้วยตนเองได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาและฟื้นฟูการทำงานทั้งทางร่างกายและจิตใจให้แก่ผู้ใช้บริการ	บริการดูแลช่วยเหลือที่บ้านแบบเดินทางไปดูแลเป็นระยะหรือเมื่อมีความจำเป็น		บริการที่ให้บริการในเวลาที่ผู้ใช้บริการต้องการตลอด 24 ชม. โดยไม่มีวันหยุดตามสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ใช้บริการ มีทั้งการทางไปดูแลเป็นระยะหรือเมื่อมีความจำเป็น นอกจากจะมีเจ้าหน้าที่ดูแลช่วยเหลือแล้วยังมีการร่วมมือกับพยาบาลอีกด้วย ทำให้สามารถรับบริการได้พร้อมกันทั้งการดูแลและการพยาบาล

วิธีใช้บริการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ

เมื่อคุณหรือสมาชิกในครอบครัวต้องการการดูแลเมื่อเจ็บป่วย คุณจะต้องได้รับการรับรองว่าจำเป็นต้องได้รับการดูแลหรือจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือก่อนจึงจะใช้บริการดูแลผู้ป่วยได้ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ยื่นเรื่อง

ผู้ที่ต้องการใช้บริการดูแลผู้ป่วยต้องยื่นเรื่องขอ "การรับรองความจำเป็นต้องได้รับการดูแลหรือช่วยเหลือ" ที่ฝ่ายงานรับผิดชอบในสำนักงานท้องถิ่น (ศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่และศูนย์อื่นๆ บางแห่งมีบริการเป็นตัวแทนยื่นเรื่องให้ (ดูด้านล่างประกอบ)) โดยผู้ประกันตนประเภทที่ 1 ต้องนำ "บัตรผู้ประกันตนการประกันการเจ็บป่วยระยะยาว", ผู้ประกันตนประเภทที่ 2 ต้องนำ "บัตรผู้ประกันตนการประกันสุขภาพ" มาด้วย

2. การตรวจสอบและตัดสินเพื่อรับรองความจำเป็นต้องได้รับการดูแล และการได้รับแจ้งผลการรับรอง

■ การตรวจสอบเพื่อรับรองและจดหมายความคิดเห็นแพทย์ที่ร่วมรักษา

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเพื่อรับรอง เช่น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานในพื้นที่จะไปพบที่บ้านเพื่อสำรวจด้วยการสอบถามจากตัวผู้ประกันตนและครอบครัว เนื้อหาการสำรวจจะเหมือนกันทั่วประเทศ นอกจากนั้นยังสามารถร้องขอให้แพทย์ที่รักษาทำจดหมายความคิดเห็นในด้านการแพทย์เกี่ยวกับสภาพทางร่างกายและจิตใจ (หน่วยงานในพื้นที่เป็นผู้ร้องขอโดยตรง)

■ การพิจารณาและตัดสิน

"คณะกรรมการพิจารณาเพื่อรับรองเรื่องการดูแล" ซึ่งประกอบด้วยผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการรักษาสุขภาพ สังคมสงเคราะห์ และการแพทย์จะพิจารณาว่าผู้ประกันตนต้องได้รับการดูแลในระดับใด โดยจะพิจารณาร่วมกับผลการตรวจสอบเพื่อการรับรองและหนังสือความคิดเห็นจากแพทย์ผู้รักษา ผลการพิจารณาจะแบ่งเป็นระดับความจำเป็นต้องได้รับการดูแลระดับ 1-5 หรือความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือระดับ 1-2

ทั้งนี้ ผู้ประกันตนประเภทที่ 2 จะได้รับการรับรองว่าอยู่ในจำเป็นต้องได้รับการดูแล (จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือ) ในกรณีที่เป็น "โรคที่กำหนด (ดูตารางหน้า 1)" เท่านั้น

■ ผลการรับรอง

โดยพื้นฐานจะได้รับการแจ้งผลการรับรองจากหน่วยงานในพื้นที่ภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันยื่นเรื่อง

3. จัดทำแผนการดูแล

4. ในกรณีที่ผู้ประกันตนซึ่งมีความจำเป็นต้องได้รับการดูแลระดับ 1-5 จะใช้บริการดูแลที่บ้าน ผู้ประกันตนต้องทำสัญญากับบริษัทผู้ให้บริการดูแลช่วยเหลือที่บ้าน แล้วขอให้แคร์แมเนเจอร์ของบริษัทนั้นจัดทำแผนการดูแล (แคร์แพลน) ที่มีรายละเอียดบริการที่จะใช้ด้วย หากผู้ประกันตนต้องการเข้าอยู่ในศูนย์ จะต้องสมัครกับศูนย์นั้นๆ โดยตรง สำหรับผู้ที่มีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือระดับ 1-2 ผู้ประกันตนต้องทำสัญญากับบริษัทผู้ให้บริการสนับสนุนการป้องกันไม่ให้เกิดสภาพที่ต้องได้รับการดูแล และเจ้าหน้าที่ของผู้ให้บริการนั้นจัดทำแผนป้องกันไม่ให้เกิดสภาพที่ต้องได้รับการดูแล (แคร์แพลนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดสภาพที่ต้องได้รับการดูแล)

4. ใช้บริการ

ผู้ประกันตนแสดง "บัตรผู้ประกันตน ประกันการเจ็บป่วยระยะยาว" และ "หนังสือแสดงสัดส่วนการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในประกันการเจ็บป่วยระยะยาว" ต่อบริษัทผู้ให้บริการ เพื่อรับบริการที่บ้านหรือที่ศูนย์ตามที่ระบุในแผนการดูแล ทั้งนี้ผู้ใช้บริการจะต้องชำระค่าใช้จ่ายตามแผนการดูแล 10-30%*

* ผู้ประกันตนประเภทที่ 1 ที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป จะต้องชำระค่าใช้จ่าย 10% ยกเว้นบุคคลต่อไปนี้ (ผู้ประกันตนประเภทที่ 2 จะต้องชำระค่าใช้จ่าย 10% โดยไม่คำนึงถึงรายได้)
- ผู้ที่มี "รายได้รวมต่อปี 1,600,000 เยนขึ้นไป" และ "เงินบำนาญ + รายได้รวมอื่นๆ 2,800,000 เยน (กรณีมีผู้ประกันตนประเภทที่ 1 ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป: 3,460,000 เยน) ขึ้นไป" จะต้องชำระ 20%
- ผู้ที่มี "รายได้รวมต่อปี 2,200,000 เยนขึ้นไป" และ "เงินบำนาญ + รายได้รวมอื่นๆ 3,400,000 เยน (กรณีมีผู้ประกันตนประเภทที่ 1 ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป: 4,630,000 เยน) ขึ้นไป" จะต้องชำระ 30%

* นอกจากนี้ยังมีบริการสนับสนุนการป้องกันไม่ให้เกิดสภาพที่ต้องได้รับการดูแลและการสนับสนุนการดำเนินชีวิตประจำวันที่ผู้ที่ไม่ได้รับการรับรองความต้องการการดูแล (หรือต้องการความช่วยเหลือ) สามารถใช้บริการได้

ศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ คือ

1. ให้การช่วยเหลือด้านสุขภาพ ความสบายใจ และการใช้ชีวิตแก่ผู้คนในพื้นที่

หน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือโดยรวม ทั้งด้านสุขภาพ การรักษาพยาบาล และสังคมสงเคราะห์ เพื่อให้ผู้สูงอายุในพื้นที่ใช้ชีวิตได้อย่างมีสุขภาพดีและสบายใจ ดำเนินงานอย่างเป็นสาธารณะโดยหน่วยงานในพื้นที่หรือองค์กรที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานในพื้นที่ และมีตั้งแต่ 1 แห่งขึ้นไปในแต่ละพื้นที่

คุณสามารถปรึกษาได้อย่างสบายใจเกี่ยวกับปัญหาหรือความกังวลเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุ เป็นการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือโดยไม่เสียค่าบริการใดๆ คุณสามารถค้นหาศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ในพื้นที่ที่คุณอาศัยอยู่ได้จากเว็บไซต์ของหน่วยงานในพื้นที่หรืออื่นๆ (ศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ในบางพื้นที่อาจใช้ชื่อเรียกแบบอื่น)

2. ให้การช่วยเหลือในหลากหลายเรื่อง เช่น เรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของสมาชิกครอบครัวที่เป็นผู้สูงอายุ เรื่องเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยหรือผู้สูงอายุ ความกังวลเกี่ยวกับการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน

ศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่มีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ สังคมสงเคราะห์ และการดูแลผู้ป่วยหรือสูงอายุ เช่น พยาบาลสาธารณสุข นักสังคมสงเคราะห์ หัวหน้าแคร์แมเนเจอร์ บุคลากรเหล่านี้จะนำความรู้ความเชี่ยวชาญของตนมาใช้ในการทำงานร่วมกัน เพื่อนำเสนอวิธีแก้ปัญหาอย่างชัดเจนตามรายละเอียดการปรึกษา เช่น อธิบายเกี่ยวกับระบบ แนะนำฝ่ายงานที่ให้คำปรึกษา นอกจากนี้ ในกรณีที่จำเป็นก็จะมีการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนให้คุณสามารถใช้บริการดูแลและระบบต่างๆ ได้

*หากมีความกังวลเกี่ยวกับการดูแลตัวเองหรือสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยหรือสูงอายุ กรุณาปรึกษาศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ที่อาศัยอยู่โดยไม่ต้องลังเล นอกจากนั้นศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ยังมีหน้าที่ช่วยสร้างสุขภาพที่แข็งแรงให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ ปกป้องสิทธิของผู้สูงอายุ สร้างเมืองที่ใช้ชีวิตได้อย่างสะดวกสบาย เป็นต้น

ว่ากันว่าในแต่ละปีมีผู้ที่ลาออกจากงานเพื่อดูแลสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยหรือสูงอายุราว 100,000 คน

รัฐบาลญี่ปุ่นกำลังดำเนินการเพื่อการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน โดยจัดให้มีบริการดูแลที่จำเป็น พร้อมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมในที่ทำงานให้เอื้อต่อการใช้สิทธิพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัวและอื่นๆ

ระบบเพื่อการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน

ต่อไปจะแนะนำบางส่วนของระบบที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยการลางานเพื่อเลี้ยงดูบุตรและดูแลสมาชิกในครอบครัว คุณสามารถดูรายละเอียดของกฎหมายนี้ได้ที่ "กฎหมายว่าด้วยการลางานเพื่อเลี้ยงดูบุตรและดูแลสมาชิกในครอบครัวโดยย่อ" (ดูตาราง "ลิงก์ข้อมูลอ้างอิง") หรือปรึกษากับฝ่ายสภาพแวดล้อมการจ้างงานและความเท่าเทียมกันในแผนกแรงงานประจำจังหวัด หรือหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับระบบในที่ทำงานก็ขอให้ปรึกษากับฝ่ายบุคคลหรือฝ่ายธุรการ

ระยะเวลาการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัวถูกกำหนดให้เป็น "ช่วงเวลาสำหรับการจัดเตรียมระบบเพื่อการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน" ขอให้ใช้ช่วงเวลาการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัวนี้เป็นระยะเวลาเตรียมการเพื่อรับบริการประกันการเจ็บป่วยระยะยาวด้วย และร่วมกันสร้างระบบที่จะช่วยให้สามารถดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงานได้

1. ระบบการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว

ระบบที่พนักงานบริษัทสามารถขอพักงานเพื่อดูแลสมาชิกในครอบครัวที่ป่วยหรือชรา โดยสามารถขอพักงานได้รวม 93 วันต่อสมาชิกครอบครัว 1 คน และแบ่งการพักงานได้ไม่เกิน 3 ครั้ง พนักงานสามารถยื่นเรื่องต่อบริษัทเพื่อขอพักงานตามระบบนี้ได้

ทั้งนี้ ถ้าพนักงานมีคุณสมบัติครบถ้วนก็จะได้รับเงิน (เงินช่วยเหลือการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว) จากประกันการจ้างงานเป็นจำนวน 67% ของค่าจ้างก่อนพักงานได้ตลอดช่วงที่พักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว

2. ระบบการลางานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว

พนักงานบริษัทสามารถลางานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัวที่จำเป็นต้องได้รับการดูแลปีละไม่เกิน 5 วันต่อสมาชิกครอบครัว 1 คน ในกรณีที่มีสมาชิกในครอบครัวซึ่งต้องการการดูแลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จะลางานได้ไม่เกิน 10 วันต่อปี โดยสามารถลาในหน่วยละวันและครึ่งวัน โดยจะแยกจากวันหยุดแบบได้รับค่าจ้างและการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว พนักงานสามารถยื่นเรื่องต่อบริษัทเพื่อขอลางานตามระบบนี้ได้

3. ระบบลดชั่วโมงการทำงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว

เจ้าของกิจการจะต้องจัดทำระบบใดระบบหนึ่งในข้อ a-d ด้านล่าง (ระบบที่สามารถใช้ได้ตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปในเวลา 3 ปี นับตั้งแต่วันเริ่มใช้ระบบสำหรับสมาชิกครอบครัวที่ต้องการการดูแล 1 คน)

a ระบบลดชั่วโมงการทำงาน: ระบบที่ลดชั่วโมงหรือจำนวนวันทำงานในหน่วยวัน สัปดาห์ เดือน ฯลฯ

b ระบบเวลาทำงานแบบยืดหยุ่น: ระบบที่มีการกำหนดชั่วโมงการทำงานรวมสำหรับระยะเวลาหนึ่งภายในช่วงไม่เกินสามเดือน แล้วพนักงานสามารถกำหนดเวลาเข้างานและเลิกงานได้ตามต้องการภายในขอบเขตดังกล่าว

c ระบบการปรับเปลี่ยนเวลาเข้าออกงาน: ระบบที่พนักงานสามารถปรับเปลี่ยนเวลาเข้างานและเวลาออกงานให้เร็วขึ้นหรือช้าลงโดยที่จำนวนชั่วโมงทำงานในแต่ละวันไม่เปลี่ยนแปลง

d ระบบเงินช่วยเหลือสำหรับบริการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุที่พนักงานใช้บริการและระบบอื่นๆ ที่เท่าเทียมกัน

4. การจำกัดการทำงานนอกเหนือจากที่กำหนดเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว (ระบบละเว้นการทำงานนอกเวลา)

ระบบละเว้นการทำงานนอกเวลาที่สามารถใช้ได้จนกว่าจะสิ้นสุดการดูแลสมาชิกครอบครัว พนักงานสามารถยื่นเรื่องต่อบริษัทเพื่อขอใช้ระบบนี้

หน่วยงานให้คำปรึกษาด้านการดูแลคนป่วยและผู้สูงอายุและอื่นๆ

ติดต่อสอบถาม

- ฝ่ายงานรับผิดชอบประกันการเจ็บป่วยระยะยาวของหน่วยงานในพื้นที่: ปรึกษาเรื่องทั่วไปเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ ติดต่อทำเรื่องในกรณีที่จะใช้ประกันการเจ็บป่วยระยะยาว และอื่นๆ
- ศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่: ปรึกษาปัญหาการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้สูงอายุ เรื่องเกี่ยวกับการป้องกันในการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ และอื่นๆ
- ฝ่ายสภาพแวดล้อมในการจ้างงานและความเท่าเทียมกันในแผนกแรงงานประจำจังหวัด: ปรึกษาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการลางานเพื่อเลี้ยงดูบุตรและดูแลสมาชิกและอื่นๆ

ลิงก์ข้อมูลอ้างอิง

- เฮลโลเวิร์ก: ยื่นเรื่องเพื่อรับเงินช่วยเหลือการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว และอื่นๆ
- ผู้ประสานงานการช่วยเหลือโรคสมองเสื่อมในคนอายุน้อย: ปรึกษาเกี่ยวกับโรคสมองเสื่อมในคนอายุน้อย และอื่นๆ

รายละเอียดของระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาว	https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/hukushi_kaigo/kaigo_koureisha/gaiyo/index.html สามารถดูรายละเอียดของระบบประกันการเจ็บป่วยระยะยาวได้ทางเว็บไซต์ของกระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการ
ระบบเปิดเผยข้อมูลบริการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ	https://www.kaigokensaku.mhlw.go.jp/ ค้นหาศูนย์ช่วยเหลือโดยรวมในพื้นที่ บริษัทผู้ให้บริการการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ
ฝ่ายงานในพื้นที่ด้านการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุ	https://www.wam.go.jp/content/wamnet/pcpub/kaigo/madoguchi/ เปิดเผยข้อมูลของฝ่ายงานด้านการดูแลผู้ป่วยและผู้สูงอายุของแต่ละพื้นที่
กฎหมายว่าด้วยการลางานเพื่อเลี้ยงดูบุตรและดูแลสมาชิกโดยย่อ	https://www.mhlw.go.jp/stf/seisakunitsuite/bunya/000103504.html รวบรวมข้อมูลเป็นเอกสารแผ่นพับ เกี่ยวกับข้อมูลโดยย่อเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการลางานเพื่อเลี้ยงดูบุตรและดูแลสมาชิก พนักงานบริษัทที่ใช้ระบบนี้ได้ ขั้นตอนการยื่นเรื่อง และอื่นๆ
เกี่ยวกับเงินช่วยเหลือการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว	https://www.hellowork.mhlw.go.jp/insurance/insurance_continue.html รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดในการรับเงินช่วยเหลือการพักงานเพื่อดูแลสมาชิกครอบครัว ขั้นตอนการยื่นเรื่อง และอื่นๆ
แนวทางสำหรับผู้บริหารเกี่ยวกับการสนับสนุนการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน	https://www.meti.go.jp/policy/mono_info_service/healthcare/kaigo/kaigo_guideline.html รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาและประเด็นสำคัญในการดำเนินการที่ผู้บริหารองค์กรจำเป็นต้องเป็นผู้นำในการสนับสนุนการดูแลสมาชิกครอบครัวควบคู่ไปกับการทำงาน
คอลเซ็นเตอร์โรคสมองเสื่อมในคนอายุน้อย	https://y-ninchisyotel.net/ รวบรวมข้อมูลหน่วยงานที่รับปรึกษาปัญหาโรคสมองเสื่อมในคนอายุน้อยและการช่วยเหลือผู้เป็นโรคสมองเสื่อมในคนอายุน้อย